

Medlemmer, der endog ere i Tvivl om Vendsysselbanens Retning, synes i alt Fald ikke at kunne modsætte sig. Jeg vil slutte med den Yttring, at jeg principielt er aldeles enig navnlig med den ærede Ade Landstingsmand for 1ste Kreds (Vehmann), men at jeg troer, at Sagen fortjener en nøiere Prøvelse, end den kan faae igjennem Forhandlingerne her i Salen, hvorhos jeg antager, at man, naar man har prøvet den nøie, vil komme til det Resultat, at det for Tiden ikke er raadeligt eller rigtigt at gaae ind paa flere Anlæg end paa det af Vendsysselbanen.

Sejsen: Maa jeg bede om Ordet for en ganske kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Sejsen: Garantien for den fælteste Bane er i Genhold til Loven af 21de Juni 1867 forlangt og tilstaaet for en Capital af 2,250,000 Rd. Dette har gjentagne Gange været anført i det andet Thing, uden at det der har fundet nogen Modsigelse.

Krieger: Det foreliggende Lovforslag omfatter jo i Virkeligheden en Række af særskilte Jernbaner, om der end mellem nogle af dem er en nøiere Forbindelse og imellem dem alle en vis fjernere Sammenhæng. Det er jo i Virkeligheden 4 Jernbaner, hvorom der foreligger Forslag, og man kunde gjerne sige, at der i Lovforslaget tillige foreligger et 5te Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Esbjerg-Havnen, thi vel foreligger der i Formen et særskilt Lovforslag om denne sidste Sag, men den kunde gjerne have været, og det vilde maaskee endog have været ret godt, om den var bleven optagen med i nærværende Lovforslag, hvad der jo forsaavidt kan siges i Formen at være skeet, som der under Litra c. ligefrem er Tale om en Jernbane til „Havnen ved Esbjerg“. Det er altsaa efter min Mening

21de Marts.

meget naturligt, at dette Lovforslag, der faaledes i Grunden omfatter 5 Lovforslag, ogsaa har været Gjenstand for Forhandling i 5 Dage, og det kan i alt Fald ikke være noget Overraskende. Dersom vi nu i Anledning af denne Sag endog skulde gaae ind paa en tilbagestuenende Betragtning af hele den foregaaende Jernbanenudvikling i Sylland, saa kunde Forhandlingen derimod ganske vist blive endnu mere udsørlig; men jeg skal imidlertid ikke af den ærede sidste Taler (Blong) lade mig friste til virkelig at indlade mig paa en saadan Forhandling; jeg vil kun sige, at jeg med nogen Afvigelse fra det ærede Medlem med en vis Tilfredsstillelse seer tilbage paa hele Jernbanefagens Gang, ikke netop paa enhverformhelt enkelt Episode dert eller paa alle de enkelte Forhandlinger, men vel paa det samlede Resultat. Det er min Tro, at de Resultater, der ere blevne gennemførte, i det Væsentlige — der kan være enkelte Punkter, hvorom jeg kan have en noget tvivlende Mening — maae ansees for rigtige og heldbringende for Landet. Her kommer det jo imidlertid ikke an paa Enkeltmands Mening, men det er Lovgivningsmagtens Indflydelse der gjør sig gjældende i saadanne Spørgsmaal, og ved den maa man derfor blive staaende som Udgangspunkt. Udgangspunktet, som det er fastsat ved Lovgivningsmagten, er altsaa de hidtil af Staten anlagte Jernbaner, det er den Jernbane, som er færdig igjennem Thyen, og den Banelinie i Sylland, som snart vil blive færdig fra Aalborg til den sydlige Deel af Sylland, foruden den Forbindelsesbane, som gennemskærer Sylland mod Vest. Naar man nu overveier, hvad der skal gjøres, saasnart disse Arbejder ere fuldstændigt gennemførte, da er det min personlige Mening, at det vil være rigtigt, at Jernbanearbejderne i Sylland til den Tid fortsættes. Under en første Forhandling som denne, der omfatter saa forskellige Enkeltheder, kan det ikke undgaaes, at Meningerne ofte synes at være langt mere modsiddende, end de i Virkeligheden ere. Det falder mig nu vel ikke ind